

ЕТИКА КОД ИНТИМНОГ ОДНОСА

آداب الجماع

<Српски – Serbian – صربي>

Мухаммед ибн Салих Ел-Мунецид

www.islamqa.info

الشيخ محمد بن صالح المنجد

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوييتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Етика код интимног односа

Питање: Ислам¹ нас учи свему: како да једемо, како да се облачимо итд. Има ли исто тако нешто у вези са сексуалним односом са супругом, да ли има нека тема у вези са овим која је исламска пракса? Или нема ништа у веродостојним хадисима² по том питању?

Одговор: Хвала припада Богу!

Да, у праву сте, Ислам нас подучава свему и донео је свако добро по питању људског живота, вере, живота и смрти, јер је то вера Узвишеног Бога.

¹ Ислам је арапска реч која значи *преданост, покорност* (Узвишеном Богу). Етимолошки, изводи се из истог корена као и реч 'селама' која значи *мир*. У општем значењу Ислам није нека нова вера, већ је то једна те иста Истина коју је Узвишени Бог објављивао преко својих посланика сваком народу. У ужем значењу Ислам представља оно са чиме је Узвишени Бог послао последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. То је вера која је објављена целом човечанству. Ислам се темељи на пет ствари: сведочењу да нема другог истинског бога осим Аллаха и да је Мухаммед Божији Посланик, обављању намаза (обавезне молитве), давању зеката (обавезне милостиње), посту месеца рамазана и обављању хаџа (ходочашћа) за оног ко је у могућности.

² Хадис у језичком смислу значи *говор, казивање, приповедање*. У термилошком смислу хадис је синоним за суннет и означава све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис.

Полни односи су од важнијих питања у животу које је Ислам дошао да појасни и да одреди долично понашање и прописе који то уздижу изнад степена пуког животињског нагона и телесних страсти. Ислам то веже са верским циљем, спомињањем Бога, и са исправним опхођењем приликом тога, који то уздиже на степен ибадета³ због којег ће муслиман да буде награђен. Ово објашњава Суннет⁴ Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим.

Ибн Кајјим, Бог му се смиловао, је рекао у својој књизи Заду-л-Ме'ад:

"Што се тиче полног односа, Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је дошао са најбољом упутном, у којој живот може да буде сачуван и људи могу да нађу задовољство и уживање, и може да испуни сврху због

³ Ибадет (обожавање, богослужје) у језичком смислу представља понизност и скрушеност (према Богу). У термилошком значењу ибадет је назив за све оно што Узвишени Бог воли и са чиме је задовољан од речи и дела, јавних и тајних. Дакле, ибадет је обожавање Бога кроз покорност у ономе што је Он наредио и остављање онога што је забранио. Три су темеља ибадета: љубав, страх и нада. Услови исправности ибадета и његовог примања су: искреност – да то дело буде само ради Бога, и исправност – да то дело буде у складу са праксом последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Ибадет се упућује само Узвишеном Богу.

⁴ Суннет у етимолошком смислу означава, *пут, правац, обичај, традицију и начин*, без обзира био добар или лош. Суннет у термилошком смислу је све оно што је пренесено од Божијег посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, његове речи, пракса, прећутно одобравање, морално-етичке особености или животопис. Суннет је, након Кур'ана, други главни извор Ислама. Он је, исто као и Кур'ан објава од Узвишеног Бога, са том разликом да је Кур'ан Божија објава по значењу и речима а суннет Божија објава по значењу а речима од Посланика. Узвишени Бог каже: „*Он (Мухаммед) не говори по хиру своје – то је само Објава која му се обзнањује.*“

које је створен, јер полни однос је створен због три основне сврхе:

- Очувања и продужења људске врсте, све док не достигну број душа које је Узвишени Бог одредио да ће да буду створене на овом свету.
- Избацивање воде (сперме) која може да проузрокује штету телу ако буде суздржана.
- Испуњивање телесних страсти и уживање у телесним задовољствима. Ово је једина ствар која ће да буде присутна у Рају, јер тамо неће да буде рађања деце, и неће да буде суздржавања (сперме) које мора да буде олакшано ејакулацијом.

Најбољи доктори тврде да је полни однос један од начина очувања доброг здравља."

(Ет-Тибб Ен-Небеви, 249)

Такође је, Бог му се смисловао, рекао:

"И од његових користи јесте што помаже обарању погледа, доноси самоконтролу, омогућује особи да се клони забрањених ствари, а све ове ствари постиже и супруга, такође. Доноси корист човеку у погледу овог и оног света, а такође и супрузи. Због тога је и Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, практиковао често да има однос са својим супругама, и рекао је: **'Од овог света, учињено ми је најдражим: жене и мириси.'** (Ахмед, 3/128; Несаи, 7/61; Хаким га је оценио као веродостојан)

И Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, је рекао: **'О скупино младића, ко год од вас може да себи приушти да се ожени, нека то уради, јер ће то да му помогне да обара поглед и да чува чедност. А ко год није у**

стању да се жени, нека пости, јер пост ће да му буде штит.'
(Бухарија, 9/92; Муслим, 1400)"

(Ет-Тибб Ен-Небеви, 251)

Од битнијих ствари на које треба да обратимо пажњу приликом полног односа:

1. Треба да имамо искрену намеру да се то чини ради Бога. Човек треба да намерава да тиме жели да сачува себе и своју супругу од забрањених ствари, да се тиме повећа број муслимана и такође да им се уздигне степен, јер у бројности је част и понос. Треба да има на уму да човек бива награђен за ово, чак иако је у томе задовољство и уживање.

Преноси се од Ебу Зерра да је Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао:

"У полном односу свако од вас има награду (тј. када има однос са својом супругом)." Они су рекли: "О Божији Посланиче, имамо награду када испуњавамо своје страсти?" Он је рекао: "А зар не знате, да када би то учинили на забрањен начин, били би за то кажњени? Па тако ако то неко уради на дозвољен начин, буде награђен." (Муслим, 720)

Ово је велика благодат од Бога према овој заједници, хваљен нека је Бог који нас је учинио од њих.

2. Однос треба да се пропрати лепим речима, раздраганошћу и пољупцима. Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, играо би се са својим женама и љубио би их.
3. Када човек хоће да има однос са својом супругом, нека каже: **"Са Божијим именом, Боже мој, сачувај нас**

од ђавола и сачувај од ђавола оно чиме нас опскрбиш (децу))." Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, је рекао: **"Ако Бог дадне да се тада зачне дете, ђаво неће моћи да му науди."** (Бележи Бухарија, 9/187)

4. Дозвољено је мужу да има донос са својом супругом на који год начин жели, спреда или са задње стране, под условом да је у родницу, а то је место из којег се дете рађа. Узвишени Бог каже: **"Жене ваше су њиве ваше, и ви њивама вашим прилазите (приликом односа, све док није у анални отвор) како хоћете."** (Кур'ан, Ел-Бекара, 223)

Џабир ибн Абдуллах, Бог био задовољан њиме, је рекао: "Јевреји су говорили ако човек има однос са својом женом са задње стране, дете ће да има разрооке очи. Онда је објављен одломак: **'Жене ваше су њиве ваше, и ви њивама вашим прилазите (приликом односа, све док није у анални отвор) како хоћете.'** Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, је рекао: 'Спреда или са задње стране, све док је у родницу.'" (Бухарија, 8/154; Муслим, 4/156)

5. Није дозвољено мужу, ни под било којим околностима да има однос са супругом у анални отвор. Узвишени Бог каже: **"Жене ваше су њиве ваше, и ви њивама вашим прилазите како хоћете."** А познато је да је место 'сејања' родница, то је оно место из којег се човек после нада детету. Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, је рекао: **"Проклет је онај ко има однос са својом супругом у анални отвор."** (Забележио Ибн 'Адијј, 1/211) То је зато јер се то (однос у анални отвор) супроставља фитри (природи човека) и то је дело које је одбојно онима који имају

чисту људску природу; то је такође начин у којем жена не добија свој удео у задовољству; и анални отвор је место прљавштине и нечистоће - и постоје и други разлози који потврђују чињеницу да је ово дело забрањено.

6. Ако муж има однос са својом супругом и жели да га понови, треба да узме абдест (верско чишћење водом), јер је Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рекао: **"Ако неко од вас има однос са својом супругом, па жели да га понови, нека између тога узме абдест, јер му то даје снаге да то понови."** (Муслим, 1/171) Препоручено је, није обавезно; да узме гусл (купање) између та два чина.
7. Забрањено је човеку да има однос са својом женом када има менструални циклус, јер Узвишени Бог каже: **"И питају те о месечном прању. Реци: "То је непријатност." Зато не општите са женама за време месечног прања, и не прилазите им док се не окупају (када се окупају од менструације). А када се окупају, онда им прилазите онако како вам је Бог наредио (да имате однос са њима на који год начин хоћете све док је у родницу). – Бог заиста воли оне који се често кају и воли оне који се много чисте."** (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 222) Али је дозвољено мужу да се наслађује својом женом док је она у менструацији а да немају полни однос.
8. Дозвољено је мужу да чини 'азл (да повлачи свој полни орган из роднице супруге пре него што избаци семе) ако не жели да има децу; на основу тога дозвољено му је да користи кондоме - ако се и супруга слаже са тиме, јер и она има право на задовољство и на децу. Доказ за ово је у хадису Џабира ибн Абдуллаха, Бог био

задовољан њиме, који је рекао: **"Ми смо чинили 'азл за време Посланика. Божији Посланик је чуо за то и није нам то забранио."** (Бухарија, 9/250; Муслим, 4/160)

Али је боље да се не ради ништа од наведеног, због неколико разлога, укључујући чињеницу да то ускраћује или смањује задовољство супруге; и поништава једну од сврха брака, а то је да се повећа број потомака, као што је споменуто изнад.

9. Није дозвољено ниједном супружнику да шири тајне у вези са оним што се догађа у њиховом приватном животу; уистину, ово је једна о најодвратнијих ствари. Божији Посланик, нека је над њим Божији спас и мир, је рекао: **"Од најгорих људи код Бога на Судњем дану ће да буде човек који дође својој супрузи и има однос са њом, а онда шири њене тајне."** (Муслим, 4/157)

Ово је оно што смо успели да споменемо о понашању приликом полног односа. Хваљен нека је Бог који нас је упутио Својој вери и њеним узвишеним манирима. Хваљен нека је Бог који нам је указао на најбоље овог и оног света. И нека је Божији мир над Послаником.

Одговорио: Учењак Мухаммед б. Салих ел-Мунецид

Извор: <http://islamqa.info/ar/5560>

